



רשומות

הצעות חוק

24 באוקטובר 1994

2313

י"ט בחשון התשנ"ה

עמוד

68	הצעת חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) התשנ"ה-1994
	תיקונים עקיפים:
	חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשכ"ח-1968
	חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985
	חוק הביטוח הלאומי (הוראת שעה), התשנ"א-1991
	פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985
	חוק המים, התשי"ט-1959
	חוק הבזק, התשמ"ב-1982
	חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פיטורין), התשנ"ב-1992
	חוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ו-1985
	חוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959
	חוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 39), התשנ"א-1990
	חוק הרשות לפיתוח ירושלים, התשמ"ח-1988
74	הצעת חוק לתיקון פקודת ההברות (מס' 10), התשנ"ה-1994

[888] הצעת חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994

- מטרה
1. חוק זה בא לתקן חוקים שונים, לדחות תחילתם של חוקים או להאריך את תוקפם ולקבוע הוראות נוספות, במטרה לאפשר השגת יעדי התקציב ועמידה במגבלת הגרעון לשנת הכספים 1995, והשגת יעדי המדיניות הכלכלית.
- תיקון חוק הביטוח הלאומי
2. (א) בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968¹ (להלן - חוק הביטוח הלאומי) -
- (1) בכותרת פרק ו', במקום "ביטוח שירות מילואים" יבוא "תגמולים למשרתים במילואים";
- (2) בסעיף 127סז, במקום ההגדרה "מקסימום התגמול" יבוא:
- "מקסימום התגמול" - מקסימום ההכנסה הקבועה לתשלום דמי ביטוח בלוח י"א בחישובה החודשי, כשהוא מחולק ב"30";
- (3) בסעיף 127עו, סעיף קטן (ד) - בטל;
- (4) בסעיף 127פ, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) סך כל ההענקות לשנה לפי סעיף קטן (א) (2) לא יעלה על 0.25% מאומדן הסכום השנתי הכולל של התגמולים שישולמו לפי פרק זה; שר הבטחון בהתייעצות עם השר ושר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת רשאי להגדיל את השיעור האמור עד 0.5%";

ד ב ר י ה ס ב ר

בנוסף לכך קובע סעיף 127א לחוק הביטוח הלאומי כי גרעון שנוצר בענף ביטוח שירות מילואים יכוסה על ידי אוצר המדינה.

בסעיף 20 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, נקבעה שיטת התחשבות בין המוסד לביטוח לאומי, משרד האוצר ומערכת הבטחון במגמה לעודד חסכון בימי מילואים. שיטה זו החטיאה את מטרתה והיא מונעת ניהול יעיל של תקציב המילואים בידי משרד הבטחון.

בהתחשב בכך שהמדינה היא היוצרת את האירוע המזכה בתגמול המילואים והיא הקובעת את היקף ההוצאה ומועדה, אין הצדקה עקרונית לכך שתחום זה יהא ענף ביטוח במערכת הביטוח הסוציאלי או כי ההוצאות בשלו ייכללו בתקציב ההוצאה החברתית.

מרצע כי נושא תגמולי המילואים לא יהיה עוד ענף בביטוח הלאומי, אלא ימומן מאוצר המדינה במסגרת תקציב הבטחון. עם זאת, ביצוע התשלומים ימשיך להיעשות בידי המוסד לביטוח לאומי, בדרך ועל פי הכללים הקבועים כיום בחוק.

הפחתת המס הישיר על העבודה ב-0.92 נקודות האחוז תשפר את רמת התעסוקה במשק ותסייע להגברת הצמיחה.

סעיף 1 הצעת חוק זו מוגשת לכנסת ביחד עם הצעת חוק התקציב לשנת 1995, ומהווה המשך והשלמה לחוק התקציב. התיקונים המוצעים בה נועדו לאפשר השגת יעדי התקציב והשגת יעדי המדיניות הכלכלית.

סעיפים ביטוח שירות המילואים מעוגן כיום בפרק ו' 2 ו-3 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968. בהתאם להוראותיו משלם המוסד תגמול למו שנקראו לשירות מילואים בגובה שכרו של העובד או ההכנסה מעיסוקו של העובד העצמאי.

ענף ביטוח שירות מילואים ממומן מדמי ביטוח המשתלמים על ידי כלל המבוטחים לפי חוק הביטוח הלאומי. מעסיקים, עובדים שכירים, עובדים עצמאים ומי שאינם עובד ואינם עובד עצמאי, בשיעור של 2.00% מהשכר או ההכנסה. המעסיק מנכה 0.45% משכר העובד והיתרה משולמת על ידי המעסיק בשיעור של 0.47% מהשכר ועל ידי אוצר המדינה המשפה את המוסד על יתרת חלקו של המעסיק בדמי הביטוח בשיעור של 1.08% מהשכר.

¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 106.

(5) אחרי סעיף 127 פא יבוא:

"מימון 127 פא 1. (א) תגמולים והענקות לפי פרק זה לרבות החזורים לפי סעיף 127 עה (להלן – התגמולים וההענקות) ישולמו לזכאים מאוצר המדינה במסגרת תקציב הבטחון, בהתאם להוראה שיעביר המוסד לתשלום מחשבון בנק שהממשלה תיעד לצורך זה.

(ב) אוצר המדינה ישפה את המוסד על ההוצאות המינהליות שלו הנובעות מביצוע פרק זה.

דיווח 127 פא 2. המוסד ידווח למשרד הבטחון על מספר ימי המילואים וסכום התגמולים וההענקות בשל כל תקופה החל במועד ולפי כללים שייקבעו בהסכם בין הממשלה למוסד; עד למועד שייקבע בהסכם האמור לדיווח ימסור המוסד למשרד הבטחון נתונים על תשלום תגמולי מילואים לפי כללים שייקבעו בהסכם האמור."

(6) בסעיף 157(א), המלים "דמי ביטוח שירות מילואים" – יימחקו;

(7) בסעיף 169, סעיפים קטנים (ט) ו-(י) – בטלים;

(8) בסעיף 204 ב –

(א) במקום כותרת הסעיף יבוא "הועדה לענין שירות מילואים";

(ב) בכל מקום, במקום "הועדה לביטוח שירות מילואים" יבוא "הועדה לענין שירות מילואים";

(ג) בסעיף קטן (א1), במקום "לביטוח שירות מילואים (להלן – הועדה לביטוח שירות מילואים)" יבוא "לענין שירות מילואים (להלן – הועדה לענין שירות מילואים)";

(ד) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (1), במקום "של ביטוח שירות מילואים" יבוא "לביצוע הוראות פרק 4";

(2) בפסקה (2), במקום "לביטוח שירות מילואים" יבוא "לביצוע הוראות פרק 4";

(3) פסקה (3) – תימחק;

(4) במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) לפקח על ביצוע הוראות פרק 4";

ד ב ר י ה ס ב ר

כפועל יוצא משינויים אלה יש לבטל גם את סעיף 20 לחוק יסודות התקציב, הון כאמור בשיטת ההתחשבות שבין משרד האוצר, מערכת הביטחון והמוסד. שיטת התחשבות זו אינה ישימה עוד, לאור המימון הישיר של תשלומי המוסד למשרתים במילואים, מתקציב הבטחון.

כמו כן, מוצע, בסעיף קטן (א2), לקבוע הגדרה אחידה למקסימום התגמול, בהתחשב בכך שלפי החוק לצמצום ממדי העוני והפערים בהכנסות (תיקוני חקיקה), התשנ"ד – 1994, החל מה'1 בינואר 1995 יהיה מקסימום התגמול לעובד שכיר ולעובד עצמאי בשיעור אחיד של 4 פעמים השכר הממוצע.

(9) בסעיפים 205 ו-207, בכל מקום, במקום "הועדה לביטוח שירות מילואים" יבוא "הועדה לענין שירות מילואים";

(10) בסעיף 217א, המלים "או בענף ביטוח שירות מילואים" – יימחקו;

(11) בלוח י, פרט 11 – בטל.

(ב) תחילתו של סעיף זה ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995) והוא יחול על תגמול המשתלם החל ביום התחילה ואילך.

(ג) המוסד והממשלה יקבעו בהסכם, עד ליום ו' בתשרי התשנ"ו (1 באוקטובר 1995), כללים לשיפוי הממשלה בשל ימי מילואים שחלו עד ליום התחילה, שעבורם ישולמו התגמולים וההענקות כמשמעותם בפרק 4 לחוק הביטוח הלאומי לאחר יום התחילה (להלן – כללי השיפוי).

(ד) תשלומי אוצר המדינה למוסד לפי סעיף 127פא(א) לחוק הביטוח הלאומי, שישולמו בתקופה שמיום התחילה ועד המועד שייקבע בהסכם האמור בסעיף קטן (ג), יהוו מקדמה על חשבון הטכום הכולל שעל אוצר המדינה להעביר למוסד לפי סעיף 127פא(א) האמור, בכפוף לכללי השיפוי.

3. בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985², סעיף 20 – בטל.

תיקון חוק יסודות התקציב (הוראת שעה)

4. בחוק הביטוח הלאומי (הוראת שעה), התשנ"א-1991³, בסעיף 1, במקום "כ"ח בטבת התשנ"ה (31 בדצמבר 1994)" יבוא "כ"ג בטבת התשמ"ט (31 בדצמבר 1998)".

תיקון חוק הביטוח הלאומי (הוראת שעה)

5. בחוק המיס, התשי"ט-1959⁴ –

תיקון חוק המיס

(1) בסעיף 144, סעיף קטן (ב) – בטל;

(2) סעיפים 44 יד עד 44 כא – בטלים;

(3) בפרק הרביעי אחרי סעיף 124 יבוא:

דברי הסבר

הוראת השעה נקבעה תחילה לשנתיים, ותוקפה הוארך בתחילת 1993 באופן שתוקפה יפוג ב-31 בדצמבר 1994. למרות הירידה בממדי האבטלה בשנת 1994, גם היום שרירים וקיימים הטעמים שהצדיקו את השינויים האמורים, ומוצע להאריך את תוקפם בארבע שנים נוספות.

סעיף 5 מצבו ההידרולוגי החמור של אקוויפר החוף ואקוויפרים אחרים, מאלץ את הממשלה להשקיע משאבים רבים לעורך פעולות שימור ושיפור איכות המים. אף על פי כן מפיקי המים השואבים מאקוויפר החוף, אינם נושאים בנטל של שימור האקוויפר ואף ממאנים, בדרך כלל, להתחבר למערכת הארצית.

כתוצאה מכך, נוצרים עיוותים חמורים בהקצאת מקורות המים, בעיקר נוכח העובדה כי נוצר תמריץ לשאוב יותר ויותר ממקור המים הזמין והזול, על אף המחסור. תהליך זה אף מחריף את תהליכי ההמלחה והזיהום, וככך את בעיית איכות המים באקוויפר.

סעיף 4 בחוק הביטוח הלאומי (הוראת שעה), התשנ"א-1991, הוחמרו חלק מכללי הזכאות בפרק ביטוח אבטלה במגמה לצמצם את השפעת דמי האבטלה על התמריץ לעבודה. בין השאר הוחמרה הגדרת "עבודה מתאימת" לגבי מי שטרם מלאו לו 35 שנים, בכך שאין מתחשבים בהכשרה קודמת של המוכטל, וכן נקבע כי המרחק לענין שינוי מקום מגורים בהגדרת עבודה מתאימת יהיה 60 ק"מ ולא 40 ק"מ כפי שהיה לפני התיקון.

לאחרונה, במסגרת החוק לצמצום ממדי העוני והפערים בהכנסות (תיקוני הדיקה), התשנ"ד-1994, הוחמר רכיב נוסף בהגדרה האמורה, תוך חיוב מובטל מתחת לגיל 35 לקבל עבודה מוצעת אף אם שכרה פחות מדמי האבטלה שהיו מגיעים לו, ובלבד שלא יפחת משכר המינימום.

² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

³ ס"ח התשנ"א, עמ' 106; התשנ"ג, עמ' 13.

⁴ ס"ח התשי"ט, עמ' 169; התשנ"ד, עמ' 51.

"סימן ה': היטל לשימור מקורות מים לטווח ארוך"

124יא. (א) שר החקלאות, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות כי מפיקי מים ממקור מים מסוים ישלמו לאוצר המדינה היטל לשימור מקור המים לטווח ארוך ולשיקום מקור המים (להלן – היטל שימור); גובה היטל השימור יתבסס, בין היתר, על המחסור בהיצע המים במקור המים או באקוויפר, ועל עלות הפעולות הנדרשות לשם שימורם ושיקומם.

היטל שימור

(ב) היטל שימור יכול שיהיה קבוע, לתקופה או חד-פעמי, ויכול שיחול בחלק מן המדינה או באזור מסוים.

(ג) היטל שימור ייגבה כאילו היה מס שפקודת המסים (גביה)⁵, חלה עליו; לא שולם היטל שימור על ידי מפיק מים שעליו הוטל, לא יחודש רשימו להפקת מים מאותו מקור.

(ד) מבלי לפגוע במטרת קרן האיזון כאמור בסעיף 116(א), ניתן לקבוע בתקנות לפי סעיף זה כי גביית היטל השימור לאוצר המדינה תיעשה באמצעות מנגנון הגביה של קרן האיזון.

124יב. מי שנדרש לשלם היטל שימור רשאי לערור על הדרישה לפני בית הדין למים, תוך שלושים ימים מיום שנמסרה לו הודעה לתשלום ההיטל, ואולם אין בערר כדי לעכב את תשלום ההיטל לפי הדרישה.

ערר

6. בפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985^{א5} –

תיקון פקודת מחלות בעלי חיים

(1) בסעיף 17, במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) לא ישולמו פיצויים בשל בעל חיים שהומת לפי הוראות פקודה זו אם לדעת מנהל השירותים הוטרינריים הפר בעלו את הוראות הפקודה או הוראות לביצועה או אם לא נקט את כל האמצעים הנדרשים לשם מניעת הירבקות בעל החיים במהלכה כפי שהורה עליהם מנהל השירותים הוטרינריים; מנהל השירותים הוטרינריים רשאי להסמיך רופא וטרינר ממשלתי לענין הוראת סעיף זה."

ד ב ר י ה ס ב ר

העובדה כי המדינה משלמת פיצויים כאמור מפיחתה את נכונותם של החקלאים לנקוט אמצעי זהירות כנגד הדבקות בעלי חיים, כגון חיסונים.

במקרה של העדר חיסון נוצרות השפעות חיצוניות שליליות על משק החי, היות ואי חיסון אחד במשק אחד עלול לסכן משקים שכנים שנקטו אמצעי זהירות.

במחלות מסוימות, אין תמריץ לחקלאי לנקוט אמצעי זהירות, כיוון שהנזק הכלכלי שנגרם למשקו הוא קטן, ואולם פוטנציאל הנזק לבני אדם ולמשק הלאומי הינו גדול.

לאור העובדה שעל רשלנות משק "משלם" לעתים משק שכניו יש צורך גם בהטלת קנסות על אי מילוי הוראות החוק, וזאת על מנת להסדיר את ההשפעות החיצוניות השליליות.

מוצע איפוא לתקן את הפקודה בעניינים הבאים:

גביית היטל אקוויפרים כמוצע בסעיף זה אמורה למנוע עיוות זה וליצור תמריץ לספקים לצמצם את השאיבה מאקוויפר החוף ולהתחבר למערכת הארצית.

סעיף 6 בשנים האחרונות חל גידול חד בהיקף התפרצויות של מחלות בעלי חיים וכתוצאה מכך עליה במספר מקרי תחלואה בבני אדם, במחלות שמקורן במשק בעלי חיים. במקביל חל גידול ניכר בהוצאות לתשלום פיצויים בשל המתת בעלי חיים.

על פי פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985, על המדינה לשלם פיצויים לחקלאי אם בעלי חיים במשקו הומתו על פי הוראת השירותים הוטרינריים בעקבות חשש לנשיאת מחלות.

⁵ חוקי א"י כרך ב', עמ' 1374(ג), 1399(א).
^{א5} ס"ח התשמ"ה, עמ' 84.

(2) אחרי סעיף 27 יבוא:

"קנס אזרחי 27א. (א) מי שעשה אחת מאלה יהא חייב בקנס אזרחי בשיעור פי חמישה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁶ -

(1) הפר הוראות סעיף 4;

(2) הפר הוראות סעיף 5 או לפיו;

(3) הפר הוראות לפי סעיפים 7, 8, 9 או 10;

(4) הפר הוראות מנהל השירותים הוטרינריים בדבר האמצעים שיש לנקוט לשם מניעת הירבקות בעל חיים במחלה.

(ב) בהפרה נמשכת יתוסף על הקנס הקבוע לאותה הפרה קנס בשיעור החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכה ההפרה.

(ג) הקנס יהיה לפי סכומו המעודכן ביום הדרישה לתשלומו.

(ד) הקנס ישולם לפי דרישת מנהל השירותים הוטרינריים בתוך 15 ימים מיום קבלתה; לא שולם הקנס במועד, יתוספו עליו הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961⁷, מהיום שנקבע לתשלומו ועד מועד תשלומו בפועל.⁸

7. בסעיף 16 לחוק הבזק, התשמ"ב-1982⁸, סעיף קטן (ה) - בטל.

8. בחוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פיטורין) (מס' 6), התשנ"ב-1992⁹, בסעיף 3, במקום "מראשית שנת 1995" יבוא "מראשית שנת 1996".

תיקון חוק הבזק

תיקון חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי ממשלה (פיטורין) (מס' 6)

ד ב ר י ה ס ב ר

1993, תוקנה פקודת הטלגרף האלחוטי ונקבעה אגרה בשל הקצאת הדירים, מתוך כוונה ליעל את השימוש בספקטרום התדרים, המאופיין בצפיפות ועודף ביקושים.

אגרת תדרים מלאה חלה על כל הגופים האזרחיים בישראל, למעט זכייני הכבלים, להם נקבעה בחוק הבזק אגרה בשיעור שלא יעלה על 5% מהאגרה המוטלת על גופים אחרים. מוצע לבטל אפליה זו ולחייב את זכייני הכבלים באגרה מלאה.

צעד זה יביא להגדלת הכנסות המדינה מאגרות ב־20 מליוני ש"ח.

סעיף 8 פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פיטורין) העניקה פטור ממסים עירוניים לממשלה ולכל מוסד המחזיק נכס מטעמה.

פטור זה חל גם על רוב התאגידים שהוקמו לפי חוק, שדינם נקבע לענין מסים כדין המדינה. פטור זה אינו חל ברשויות מקומיות ששר הפנים הכריז עליהן כעל "ערי עולים".

(1) תשלום פיצויים בגין בעלי חיים שהומתו עקב התפרצות מחלה רשומה יהיה מותנה בכך שהחקלאי נקט את כל האמצעים שדרשו השירותים הוטרינריים למניעת הידבקות במחלה;

(2) ייקבעו קנסות מינהליים בגין אי מילוי אחר הוראות הפקודה או הוראות מנהל השירותים הוטרינריים שנועדו לבלימת מחלות בעלי חיים.

תיקון הפקודה כמוצע צפוי להביא לשינוי "כללי המשחק" והסדרת כשל השוק בתחום פעולות החקלאים למניעת מחלות. צעד זה, שישולב בהגברת הפיקוח בתחום המחלות, ימנע הוצאה תקציבית צפויה הנובעת מעליה בהיקף התחלואה בבעלי החיים ואף יביא בעתיד להקטנת היקפה.

סעיף 7 בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ד-

⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁷ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

⁸ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

⁹ ס"ח התשנ"ב, עמ' 43; התשנ"ד, עמ' 50.

9. בחוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראות שעה), התשמ"ז-1985¹⁰, בסעיף 2, במקום "כ"ח בטבת התשנ"ה (31 בדצמבר 1994)" יבוא "ח' בטבת התשנ"ו (31 בדצמבר 1995)".
- תיקון חוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים
10. בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959¹¹, בסעיפים 18(א), 47(א) ו-94(א5א), במקום "כ"ח בטבת התשנ"ה (31 בדצמבר 1994)" יבוא "ב' בטבת התשנ"ח (31 בדצמבר 1997)".
- תיקון חוק לעידוד השקעות הון
11. בחוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 39), התשנ"א-1990¹², בסעיף 6, ברישאה, במקום "כ"ח בטבת התשנ"ה (31 בדצמבר 1994)" יבוא "ב' בטבת התשנ"ח (31 בדצמבר 1997)".
- תיקון חוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 39)
12. בחוק הרשות לפיתוח ירושלים, התשמ"ח-1988¹³, בסעיף 22(ג), במקום "כ"ח בטבת התשנ"ה (31 בדצמבר 1994)" יבוא "ב' בטבת התשנ"ה (31 בדצמבר 1997)".
- תיקון חוק הרשות לפיתוח ירושלים

דברי הסבר

סעיף 9 תוקפו של חוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ז-1985, נומד לפקוע ביום 31 בדצמבר 1994. מוצע להאריך את תוקפו בשנה נוספת, בעיקר לצורך פיקוח על מחירים של מונופולים וקרטלים, וכמכשיר בקרה והרתעה.

סעיפים 10, 11 ו-12 החוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959, משמש כלי חשוב למשיכת השקעות בישראל ולצמיחת המשק הישראלי. החוק מעניק הטבות מס והלוואות בערבות מדינה למי שקיבל אישור עד ליום 31 בדצמבר 1994. מוצע להאריך את תוקפה של סמכות המינהלה לתת אישורים בשלוש שנים נוספות, עד ליום 31 בדצמבר 1997.

בסעיף 22 לחוק הרשות לפיתוח ירושלים, התשמ"ח-1988, נקבע כי למפעל עתיר ידע ולמפעל עתיר טכנולוגיה בירושלים שהוא מפעל מאושר, יינתנו ההטבות הניתנות למפעל באזור פיתוח א' לפי החוק לעידוד השקעות הון. הסעיף חל על מפעלים שאושרו עד יום 31 בדצמבר 1994, ומוצע להאריך גם את תחולתו בשלוש שנים נוספות.

תיקון לפקודה קבע כי הפטור יבוטל וכי שר האוצר ושר הפנים יקבעו בתקנות כללים שלפיהם תוטל ארנונה על נכסים שהמחזיק בהם הוא המדינה או תאגיד שהוקם לפי חוק. תחילתו של התיקון נדחתה לשנת 1994 ולאחר מכן לשנת 1995.

שר האוצר ושר הפנים מינו ועדה מקצועית לבהינת נושא המיסוי ברשויות המקומיות. מוצע להמתין להמלצות הוועדה ולהאריך את תוקף הפטור עד לראשית שנת 1996.

יצוין כי בשנת 1994 סיכמו ראש הממשלה, שר האוצר, יושב ראש מרכז השלטון המקומי ויושב ראש ארגון המועצות האזוריות, תכנית להסדרת גרעונות ולהגדלת מענק משרד הפנים לרשויות המקומיות בסכום מצטבר של 1.2 מיליארד ש"ח לשנתיים. משמעות אי הארכת הפטור עלולה להיות הגדלת העברות הממשלה לרשויות בכ"ס 400 מיליוני ש"ח נוספים, כתשלומי ארנונה על משרדי ממשלה, תאגידים, בתי חולים, מיתקני צבא ועוד.

¹⁰ ס"ח התשמ"ז, עמ' 2; התשנ"ד, עמ' 51.
¹¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 234; התשנ"ד, עמ' 51.
¹² ס"ח התשנ"א, עמ' 4; התשנ"ד, עמ' 51.
¹³ ס"ח התשמ"ח, עמ' 168; התשנ"ד, עמ' 51.

תיקון סעיף 380 .1 האמור בסעיף 380 לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983, יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) הוראות סעיף 233 יחולו, בשינויים המחויבים לפי הנסיבות, גם בפשרה או הסדר בין חברת חוץ כאמור בסעיף קטן (א) לבין נושיה או חברה, או בינה לבין סוג פלוני שבהם, ובין כל תאגיד אחר או חבר-בני-אדם שהשר החיל עליהם, בצו, את הוראות הסעיף האמור, לבין חבריו או נושיו, או בינו לבין סוג פלוני שבהם; השר רשאי להתקין צו כאמור גם לגבי תאגיד או חבר-בני-אדם שאינו ניתן לפירוק לפי פקודה זו אף אם לא ניתן לגביו צו לפי סעיף קטן (א), ובלבד שלא יעשה כן לגבי גוף כאמור שאין בדין הסדר לפירוקו, אלא אם כן שוכנע כי מן הראוי לעשות כן מטעמים שבטובת הציבור ובשים לב למטרותיו של אותו תאגיד."

דברי הסבר

מנוסח סעיף 380 עולה לכאורה כי ניתן לפעול לפי סעיף 233 להסדר או פשרה לגבי גוף מהגופים הנזכרים בסעיף 380 רק במסגרת הליך פירוק.

מוצע להסמיך את שר המשפטים להחיל את הוראות סעיף 233 על גוף שאיננו חברה כמשמעותה לענין אותו סעיף, גם במסגרת הליך להבראתו ושלא במסגרת הליך פירוק. תיקון זה יאפשר שימוש בכלי של הסדר או פשרה בפיקוח ובאישור בית משפט לנופים הנזכרים בסעיף 380 ללא שיהיה צורך להכניסם למהלך של פירוק.

הסדרת חובות בפשרה או בהסדר כמהלך של הבראה וללא חשיפה לפירוק לפי הפקודה תתאפשר הן לגבי גוף שקיים בדין אחר הסדר לפירוק והן לגבי גוף שאין בדין אחר הסדר לפירוק. ואולם במקרה שאין דין המסדיר את פירוקו של הגוף, תותנה התקנת צו לפי הסעיף המוצע בכך שהשר השתכנע כי טעמים שבטובת הציבור מחייבים זאת.

סעיף 233 לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 (להלן - הפקודה), מתיר להברה, לנושה או לחבר בחברה לפנות לבית המשפט בבקשה להורות על כינוס אסיפה או אסיפות נושים לדון בהצעה לפשרה או להסדר בין החברה לבין נושיה. בקשה כאמור יכול שתוגש בין כמהלך להבראת החברה ובין במסגרת הליך לפירוקה. חברה לענין סעיף זה היא - "כל חברה הניתנת לפירוק לפי פקודה זו".

סעיף 380 לפקודה קובע כי - "הוראות פרקים י"א עד י"ז וסעיף 233 יחולו, בשינויים המחויבים לפי הנסיבות, גם בפירוק, בידי בית משפט או בפיקוחו, של כל חברת חוץ שיש לה נכסים בישראל, בין שהיא רשומה בישראל ובין שאינה רשומה בה, ושל כל תאגיד אחר או חבר-בני-אדם שהשר החיל עליהם. בצו, הוראות פקודה זו".

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ' 761; ס"ח התשנ"ג, עמ' 212.